

حضرت آیت‌الله جنتی «دامت برکاته»

دبیر محترم شورای نگهبان

سلام‌علیکم

بدینوسیله گزارش جلسه پانصد و نود و پنجم مجمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۱/۴/۱۷ مشتمل بر رسیدگی به یک نامه دیوان عدالت اداری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور: رسیدگی به نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای عبدالرزاق جامی فروشان مبتنی بر ادعای خلاف شرع بودن قسمت اخیر بخشنامه ۱۹/۱ جدید درآمد سازمان تأمین اجتماعی.

پرسش: ذیل بخشنامه مورد شکایت خلاف شرع دانسته شد.

توضیح اینکه در ذیل بخشنامه (بدیهی است با توجه به ماده «۳۷» قانون تأمین اجتماعی ...) به ماده ۳۷ استناد شده و بر اساس استناد به آن ماده صدور هر گونه گواهی جهت نقل و انتقال و ... را منوط به پرداخت کلیه بدهی کارگاه نموده است.

ولی بر اساس ماده ۳۷ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۵۴/۴/۳، صدور گواهی در بعضی موارد منوط به پرداخت بدهی انتقال‌دهنده و در بعضی موارد منوط به پرداخت انتقال‌گیرنده نموده است و در نتیجه مفاد ذیل بخشنامه (یعنی منوط شدن صدور گواهی‌نامه به پرداخت کلیه بدهی کارگاه نه بدهی انتقال‌دهنده و نه بدهی انتقال‌گیرنده) نوعی تضییق برای متعاملین و مردم بوده و موجب ظلم گردیده و خلاف شرع و قانون (ماده ۳۷) می‌باشد.

و به عبارت دیگر بر اساس صدر ماده ۳۷ انتقال رسمی کارگاه در دفاتر اسناد رسمی منوط به عدم وجود بدهی برای انتقال‌دهنده (یعنی ارائه گواهی مبنی بر عدم وجود بدهی از ناحیه انتقال‌دهنده) گردیده است و حال آن‌که بر اساس ذیل بخشنامه مورد شکایت انتقال رسمی کارگاه منوط به عدم بدهی کارگاه می‌باشد و عدم بدهی کارگاه اطلاق داشته و شامل بدهی ناشی از اهمال و عدم پرداخت انتقال‌دهنده و انتقال‌گیرنده (مانند مستأجر) نیز می‌گردد و معلوم است که معطل نمودن کارگاه و مالک آن‌را به خاطر اینکه انتقال‌گیرنده و مستأجر اهمال کرده است نوعی ظلم به مالک و موجر بوده و خلاف شرع می‌باشد و همچنین خلاف صدر ماده ۳۷ قانون تأمین اجتماعی نیز می‌باشد.

اگر گفته شود: هر نوع تضییق بر مردم و مالکین ظلم به آنان بوده و خلاف شرع می‌باشد و فرقی بین منوط نمودن انتقال کارگاه به عدم بدهی انتقال‌دهنده (موجر) و بین منوط نمودن به عدم بدهی انتقال‌گیرنده (مستأجر) نمی‌باشد و در هر دو مورد تضییق بوده و ظلم، خلاف شرع می‌باشد و لذا اصل ماده ۳۷ نیز خلاف شرع می‌باشد.

جوابش این است که: افتراق بین مالک موجر و بین مستأجر بر اساس ماده ۳۷ ناشی از وضع قانون توسط مجلس می‌باشد و مجلس بر اساس مصلحت‌اندیشی و اختیارات قانونی خود حق ایجاد چنین افتراقی را دارا است ولی سازمان تأمین اجتماعی چنین حقی را دارا نمی‌باشد و لذا تضییق ناشی از این سازمان خلاف شرع می‌باشد.

سیدحسن طاهری خرم‌آبادی

رئیس مجمع مشورتی فقهی شورای نگهبان